

מיכאל רצון:

„צעירי חרות הם לא תנועת מחאה!“

נא להכיר: ח"כ מיכאל (מיכ"ל) רצון. לא, זו אינה טעות-דפוס. רצון יהיה ח"כ בכנסת הבאה, כי הוא נמצא היום במקום הנכון. בשבוע שעבר הוא נבחר כיו"ר צעירי חרות. קודמיו בתפקיד זה השתחלו לכנסת. ביניהם: חיים קופמן, מיכה רייסר, רוני מילוא, מיכאל קליינר ומיכאל איתן ורצון אינו מסתיר את שאיפתו בעניין זה. רצון נמוך הקומה, הנראה צעיר מ-32 שנותיו, גבר על ישראל כץ, הבלדוזר של אריק שרון. הוא עצמו לא היה מופתע מתוצאות-ההצבעה. הוא נשוי פלוס שניים, השלישי בדרך. רצון אינו חי רק מהפוליטיקה. הוא בעל סוכנות-ביטוח גדולה בפתח-תיקווה, ומחלק את זמנו בין העסק הפרטי והעסקנות. נגשנו, על-פי בקשתו, בבית לסיך בתל-אביב. כשהרמתי גבה, שאל: „למה לא? אני חבר הסתדרות. אז מדוע שארגיש כאן זר?“

רצון, רב-סרן במילואים, בן עדות המיזרח, הסביר את סוד הצלחתו: אני הייתי מועמד של התנועה. כץ היה מועמד של מחנה אחד. לכן ניצחתי.

● **סיפרת לי לפני ההצבעה שהמסע היה ארוך ופתלתל.**

כשמוניתי כממלא-מקום בפועל, ביקשתי לערוך בחירות כלליות. לא נתנו לי. אנשי כץ ניסו באחרונה לרחות את כינוס המועצה, כי חששו להפסיד. הם עשו הכל כדי שהבחירות לא יערכו במצודת זאב, מעוז תנועת החרות, שבו נערכה ההצבעה אלא בקריית-שמונה או בירושלים, כדי לצמצם את הפער ביננו. לפני הכינוס מישוה מהם אף פנה לבעל-המלון והודיע על ביטול.

● **מיכ"ל, האם הגעת לחרות כמיקרה?**

לא. אני בן למישפחה לאומית. אני בקי בכיתבי זאב. כל ספריו נמצאים אצלי על המרף, ואת רובם קראתי.

● **מה לדעתך חייבים לעשות צעירי חרות?**
לא רק לרכר, גם להגשים. אם זה בענייני חברה ואם זה בהתיישבות.

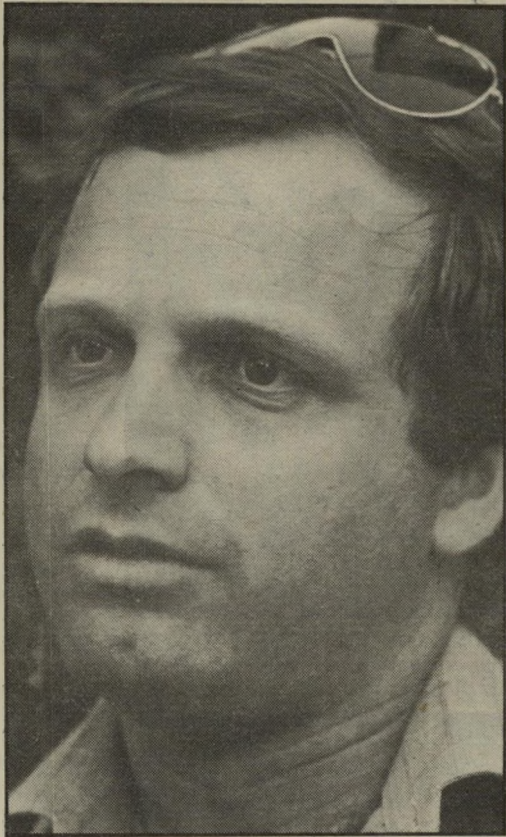
● **וההסגנות?**

כשצריך. בעיקרון, אנחנו לא תנועת-מחאה והעיקר שלנו זה לא הפגנה, אלא פעולות איריאולוגיות. עתה, אקדיש זמן לסניפים ולאירגון.

● **שאלה בלתי-נמנעת: במי תתמוך אחרי שמיר?**
האיש שלי הוא מישא ארנס.

● **מה היה באמת סוד הניצחון שלך על ישראל כץ?**

פעילי חרות מעדיפים חבית מלאה שלא מרעישה על-פני חבית ריקה שיש בה שתי מטבעות והיא מרעישה כל הזמן. שמונה שנים כבר מכירים אותי, אישית. אני מאמין בדרך עיקבית ולא בדרך של תופים ומחולות.

אמנון הלפר:

„פרשת-חפץ היתה הפוש לשינויים במישטרה!“

ביום הראשון ביליתי בירושלים בסידרת טקסים. שהיה נדמה שלא ייסתיימו לעולם, ובמרכזם חילופי מפכ"ל המישטרה ונציב שירות בתי-הסוהר. מי שהיו במדים לא יכלו לחוות דיעה על השינויים. מי שכבר פשטו את מדיהם, העדיפו משום-מה שלא לדבר.

לכן, כששבתי לתל-אביב, טילפנתי לאמנון הלפר, אחד מנושאי הדגל של מאבק הוועד למען אסף חפץ שפשט את מדיו לפני שנה. הלפר, היום מבעלי קפה מילאנו בצמון-העיר, שהפך למקום-מיפגש לשוטרים במדים ושלא במדים, היה ראש מדור-בילוש ביחידה המרכזית, בדרגת סגן-ניצב. שאלתי אותו מה דעתו על השינויים במישטרה, והוא ענה בצרורות:

אני שמח שתקופתו של אריה איבצן הסתיימה. לדעתי מאוחר מדי. הוא לא הביא שום חידוש למישטרה, הוא הצעיד אותה אחורה. הוא לא תרם רכר לגאות-השוטר.

● **מה דעתך על המינויים החדש?**
רובם הם מינויים טובים. אני מכיר כמעט את כולם.

● **נרמה לי שאלה כיסאות מוסיקאליים ואין שום חידוש.**

לא מדוייק. דויד קראוס הוא מינוי מצויין.

● **מה דעתך על פרישתו של צבי בר?**
חבל, חבל מאוד. הוא יהיה חסר.

● **ואברהם תורגמן?**

הוא היה צריך להיות מומן בחוף. היה צריך לעשות טובה וללכת ולפטור את חבריו במטה-הארצי מנוכחותו.

● **מה אומרים חבריך השוטרים, הסוקרים את בית-הקפה?**

הם מחכים לשינוי ומייחלים שיקרה משהו טוב.

● **היום, במבט לאחור, מה גרמה פרשת אסף חפץ למישטרה?**

לולא פרשת-חפץ, לא היינו מגיעים לסדרת-המינויים הנוכחית, שאנו מרברים עליה. פרשת-חפץ היתה הפוש לכל השינויים.

● **אמנון, היית חוזר היום למישטרה, שאתה מדבר עליה רק טובות?**

האמת? לא חשבתי על זה.

מזל קיסר:

„מקריבים את השכיר על חשבון העשיר!“

ביום הראשון בלילה התבררנו על עליות-מחירים, למרות עיסקת-החבילה. עיסקה אלף, עיסקה בית - אבל השכר הריאלי שלנו יורד מטה-מטה. העסקנים כבר לא מחדשים דבר. ספק אם מישוה מאיתנו מאמין להסברים שלהם לגבי נחיצות העלאת המחירים דווקא עתה, ערב-החג.

פניתי למזל קיסר מכמה סיבות. ראשית, היא עקרת בית, ובוודאי יודעת מה באמת קורה ברחוב. שנית, וזה העיקר, היא אשתו של מזכ"ל ההסתדרות, שהצביע בכנסת. ביום החמישי, נגד תקציב-המדינה. הוא גם אמר להנהיג את ציבור-העובדים נגד הממשלה מייקרת המחירים. דבר שהוא עושה ביתניים די בעצלתיים.

שאלתי אותה מה דעתה על מעשיו של מישרד-התעשייה-הומיסחר.

נרמה לי ששום ממשלה עוד לא העלתה מחירים לפני חגי-הפסח. הרי הציבור קונה יותר לפני החג, ולא לכולם יש אמצעים למלא את המקרר. למי שיש לו - זה לא משנה. למי שאין - זו מכה.

● **ומה עושה קיסר בנדון?**

לפני שבועיים הוא הורה לרשתות ההסתדרותיות שלא להעלות מחירים עד אחרי החג, והם ימכרו במחירים הישנים.

● **האם לדעתך זוהי הבשורה שצריכה לאמץ גם ממשלת האחדות?**

חשבו שתבוא הצלה, הנה, תראה איזה מישחקים יש. דווקא מי ששייכים למפלגת-העבודה יש יותר מודעות שלא לפגוע בשכירים ובחלשים. אבל יש שם גם שרים שאיש מהם לא היה שכיר מימיו. איך הם יבינו?

טוב, רוצים להוציא אותנו מהבזק. אבל למה מקריבים את השכיר על חשבון העשיר? מדוע לא תופסים את בעלי ההון השחור? מדוע לא לוקחים ממי שיש להם?

● **את שואלת שאלות אלה גם את בעלך?**

איך אפשר? הוא מגיע בשעות המאוחרות ויוצא בשעות המוקדמות. מתי יש לי זמן לרכר איתו? אבל הוא יודע מה קורה. יש מי שמדווחים לו.